

ב: עין משפט
גר מצוה

עושין פסין פרק שני עירובין

מסורת הש"ס

(א) [למקמ (כ), א] (ס) [סס].
 (א) שבת ה: [מסותם לל, ע"ש].
 (ד) [שבת יח, גיטין סה, בית
 (ל, כג, ט) גי' ה"א"ש, שבת
 (ו) ולי ללא גי'ל [ת"מ],
 (ז) [ג' ל-י"א, ע"ש]. (ח) [פד ר"ד
 (ז) וזכיר בעי' רל"ט ורובו ע"ג,
 דק"ט לה כ"ל [רש"י].

הגהות הב"ח
 (ב) ג' וקטע לה דרמא
 וק"ה פסין רל"ט: (ב) ו"ש"
 ד"ה ה"א איתמר וכו' ולמס
 מתוקן לה לפניה נרשט
 הכ"ס ב"ה (ז): (א) ו"ש
 ד"ה וכו' נק"ט מנא ולא
 נק"ט לה מי שרי:

ובי (א) לא נקט לה מי שרי. קשה דלון זה סוגיית הש"ס דלעיל
 קאמר היכא דנקיט מנא ולא נקט לה לא תבעי לך דנקיטין
 ראשה ורובה והשתא פריך מי שרי וי"ל לא משום דפשיטא ליה
 קאמר הכי אלא אפי' אם תימצי לומר דשרי לא שרי אלא בראשה ורובה:
והתניא א"א יב"א. גבי פסי

וכן בגת גבי אדם הא אמר דבעי ראשו ורובו
 גבי פרה מי בעינן לה ראשה ורובה או לא
 כל היכא דקא נקיט מנא ולא נקיט לה לא
 תיבעי לך דבעי ראשה ורובה מלגו כי
 תבעי לך היכא דנקיט מנא ונקיט לה מאי
 א"ל תניתיה ובלבד שתהא הפרה הראשה
 ורובה מבפנים ושותה מאי לאו דנקיט לה
 ונקיט מנא לא דנקיט מנא ולא נקיט לה וכו'
 נקיט מנא ולא נקיט לה מי שרי והתניא א"ל
 ימלא אדם מים ויתן בשבת לפני בהמתו
 אבל ממלא הוא ושוּפך והיא שותה מאיליה
 הא איתמר עלה א"א אמר אביי הכא באבוס
 העומד ברשות הרבים גבוה י' טפחים ורוחב
 ד' וראשו אחד נכנס לבין הפסין גורה דילמא
 חוץ ליה לאבוס דמקלקל ואתי לתקוניה ודרא
 ליה לדוולא בהדיה וקא מפיק מרשות היחיד
 לרשות הרבים וכו' האי גוונא מי מיחייב
 והאמר רב ספרא אמר ר' אמי אמר ר' יוחנן
 והפנה חפציו מווית לווית ונמלך עליהן
 והוציאן פטור שלא היתה עקירה משעה
 ראשונה לכך אלא זמנין דמתקן ליה והדר
 מעייל ליה וקא מעייל מרשות הרבים לרשות
 היחיד איכא דאמרי גבי אדם הא קאמרין
 דסגי ליה בראשו ורובו גבי פרה מי סגי
 לה בראשה ורובה או לא היכא דנקיט מנא
 ונקיט לה לא תיבעי לך דסגי לה בראשה
 ורובה אלא כי תיבעי לך דנקיט מנא ולא
 נקיט לה מאי אמר ליה תניתיה ובלבד
 שתהא פרה ראשה ורובה מבפנים ושותה

דקאי אמתני' ואע"ג דליכא ראשה
 ורובה ועל כרחק גדלל נקיט לה איירי
 דלא בדנקיט לה איירי אס כן מה
 הועילו ראשה ורובה של פרה:
אמר אביי הכא באבוס העומד
 ברה"ר. פירוש שהנהמה

אובלת מן האבוס כרה"ר אלא הפסין
 וקא משמע לן דלא ימלא דלי וימנעו
 על ראש האבוס ויחננו נידו דילמא
 חוץ לראש האבוס כרה"ר נמקלקל
 ויך שס עס הדלי ומפיק מרשות
 היחיד לרשות הרבים אלא שפך
 לפניו דמי נמי חוץ לראש האבוס
 שמתקלקל ואזיל להסם הא לית ליה
 מדי נדיה דהא כשפך הניח הדלי
 בין הפסין ונחס דחך רש"י לפש
 שהנהמה עומדת בנית ויש ספרים
 לן הפסין ונחס דחך רש"י לפש
 שמתנו בהן וכן גירסת רבינו מנחם
 דלמא חוץ לאבוס דמקלקל ומפיק
 ליה לפסין ונחס דחך רש"י לפש
 להניח הדלי כראש האבוס שזין
 הפסין ומפיק לה לדוולא דרך
 האבוס דעומד אדם כרה"ר ומטלטל
 כרה"י וחוץ ליה לאיך גיטא דמקלקל
 ומנח ליה וקא מפיק ליה מרה"י
 כרה"ר ומנח ליה פ"י על ארעא
אובסין. האי אובסין לאו דוקא
 אלא כלומר מלעטין
 דתנן כפ' בתרא דשבת (ד' קנה):
 אין אובסין את הגמל אלא מלעטין:
 מדי

מאי לאו דנקיט מנא ולא נקיט לה לא נקיט מנא ולא נקיט לה מי שרי והתניא א"א יב"א אדם
 מסתברא דאי נקיט מנא ולא נקיט לה מי שרי והתניא א"א יב"א אדם
 מים ויתן לפני בהמתו אבל ממלא הוא ושוּפך והיא שותה מאיליה הא איתמר
 עלה אמר אביי הכא באבוס העומד ברשות הרבים גבוה עשרה טפחים
 ורוחב ארבעה וראשו נכנס לבין הפסין דומנין דחוי ליה לאבוס דמקלקל ואתי
 לתקוניה ודרי ליה לדוולא בהדיה וקא מפיק מרשות היחיד לרשות הרבים
 וכו' האי גוונא מי מיחייב והאמר רב ספרא אמר ר' אמי אמר ר' יוחנן
 חפציו מווית לווית ונמלך עליהן והוציאן פטור שלא היתה עקירה משעה
 ראשונה לכך אלא זמנין דמתקן ליה והדר מעייל ליה וקא מעייל מרה"ר
 לרשות היחיד תא שמע גמל שראשו ורובו מבפנים איתו מבפנים
 והא אבוס כמאן דנקיט מנא ונקיט לה דמאי וקא בעינן ראשה ורובה אמר רב
 אחא בר רב הונא אמר רב ששת ישאני גמל הואיל וצוארו ארוך ר"ש בהמה
 שראשה ורובה בפנים אובסין אותה מבפנים והא אבוס כמאן דנקיט מנא ונקיט
 לה (ב) וקא בעינן ראשו ורובו מאי בהמה נמי דקתני גמל והתניא בהמה והתניא
 גמל י' מדי גבי הדרתי תנא ר"א אוסר בגמל הואיל וצוארו ארוך י"א ד יצחק
 בר אבא לא הדרתי פסי ביראות אלא לעולי רגלים בלבד והתניא לא הותרו
 פסי ביראות אלא לגבי בהמה בלבד מאי בהמה עולי רגלים אבל אדם
 מטפס

וכן בגת גבי אדם הא אמר דבעי ראשו ורובו
 גבי פרה מי בעינן לה ראשה ורובה או לא
 כל היכא דקא נקיט מנא ולא נקיט לה לא
 תיבעי לך דבעי ראשה ורובה מלגו כי
 תבעי לך היכא דנקיט מנא ונקיט לה מאי
 א"ל תניתיה ובלבד שתהא הפרה הראשה
 ורובה מבפנים ושותה מאי לאו דנקיט לה
 ונקיט מנא לא דנקיט מנא ולא נקיט לה וכו'
 נקיט מנא ולא נקיט לה מי שרי והתניא א"ל
 ימלא אדם מים ויתן בשבת לפני בהמתו
 אבל ממלא הוא ושוּפך והיא שותה מאיליה
 הא איתמר עלה א"א אמר אביי הכא באבוס
 העומד ברשות הרבים גבוה י' טפחים ורוחב
 ד' וראשו אחד נכנס לבין הפסין גורה דילמא
 חוץ ליה לאבוס דמקלקל ואתי לתקוניה ודרא
 ליה לדוולא בהדיה וקא מפיק מרשות היחיד
 לרשות הרבים וכו' האי גוונא מי מיחייב
 והאמר רב ספרא אמר ר' אמי אמר ר' יוחנן
 והפנה חפציו מווית לווית ונמלך עליהן
 והוציאן פטור שלא היתה עקירה משעה
 ראשונה לכך אלא זמנין דמתקן ליה והדר
 מעייל ליה וקא מעייל מרשות הרבים לרשות
 היחיד איכא דאמרי גבי אדם הא קאמרין
 דסגי ליה בראשו ורובו גבי פרה מי סגי
 לה בראשה ורובה או לא היכא דנקיט מנא
 ונקיט לה לא תיבעי לך דסגי לה בראשה
 ורובה אלא כי תיבעי לך דנקיט מנא ולא
 נקיט לה מאי אמר ליה תניתיה ובלבד
 שתהא פרה ראשה ורובה מבפנים ושותה

יב א מ"י פ"יג מ"ל
 שבת הל"ב י:
 יב מ"י פ"יז מ"ל שבת
 הל"ב ע"ג
 ג מ"י פ"יז ע"ג ה"ל א:
 יד מ"י פ"יז ע"ג הל"ב
 י:

מוסף רש"י
 שלא היתה עקירה
 משעה ראשונה לכך.
 להילולו [וכוונתו א"א].

רבינו חננאל

[בואם הא חנן דבעי
 להכניס ראשו ורובו
 למקום ששותה פרה
 מאי מי בעינן להכניס
 ראשה ורובה למקום
 ששותה א"א. ויכא
 דנקיט לה למנא ולא
 נקיט לה לבהמה. לא
 תיבעי לן ודרא בעינן
 להכניס ראשה ורובה
 למקום ששותה. כי תיבעי
 לן היכא דנקיט לה
 למנא נקיט לה לבהמה
 מאי. ת"ש ובלבד שתהא
 פרה ראשה ורובה בפנים
 ושותה. מאי לאו דנקיט
 מנא נקיט לה כו'. ויכא
 דאמרין גבין אדם הא
 קאמרין דסגי ליה בראשו
 ורובו בהמה מאי. ויכא
 דנקיט לה למנא ונקיט
 לה לבהמה דרי הכל סגי
 ליה בראשה ורובה. כי
 תיבעי לן היכא דנקיט מנא
 ולא נקיט לה מאי. ת"ש
 ובלבד שתהא פרה ראשה
 ורובה לפני ששותה מאי
 לאו דנקיט מנא ולא נקיט
 לה. ורחיק לא דנקיט
 מנא נקיט לה. דכי נמי
 מסתברא דאי לא נקיט לה
 מי שרי לה לאשקויה.
 והתניא א"א יב"א אדם מים
 ויתן לפני בהמתו אבל
 ממלא הוא ושוּפך והיא
 שותה מאיליה. ודחוקן הא
 איתמר עלה דהא ברייתא.
 אמר אביי הכא באבוס
 העומד ברשות הרבים
 גבוה עשרה ורוחב ד'
 שורא רשות היחיד וראשו
 אחד נכנס לבין הפסין
 עסקין. חיישינן דילמא
 נסיך וסגין עילוא
 נ"א: דילמא חוץ לאבוס
 דמקלקל ומפיק ליה
 לדוולא בהדיה. ומנח
 ליה בארעא וקא מפיק
 מרה"י לרה"ר. וקאמרין
 ופאן דמפיק כי האי
 גוונא מי מיחייב והא
 אמר ר' יוחנן בהמה
 חפצים מווית לווית
 ונמלך עליהן והוציאן
 פטור שלא היתה עקירה
 משעה ראשונה לכך.
 ואמרין חיישינן דילמא
 פור ופנח ליה הדר
 מעייל ליה. וקא מעייל
 מרשות הרבים לרשות
 היחיד. ת"ש גמל שראשו
 ורובו בפנים אובסין אותו
 בפנים. והא אבוס כמאן
 דנקיט למנא ונקיט לה
 דמי. וקא בעי ראשו
 ורובו של גמל. ורחיקן
 ר' אליעזר שאני גמל
 הואיל וצוארו ארוך. ת"ש
 לא תיחוי פסי ביראות
 אלא [לעולין] רגל.
 ואוקימנא לבהמה עולי
 רגלים בלבד. אבל אדם

